

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 405/2011

z dnia 19 kwietnia 2011 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych sztab i prętów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1261/2010⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 15 lutego 2010 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 25 %, ogólnej produkcji unijnej niektórych sztab ze stali nierdzewnej.
- (3) Jak określono w motywie 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie subsydiowania oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków wyrównawczych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie, otrzymały taką możliwość. Komisja kontynuowała poszukiwanie informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i uwzględnione w stosownych przypadkach.
- (5) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.

1.3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (6) Wobec braku uwag dotyczących stron zainteresowanych postępowaniem, niniejszym potwierdza się motywy 5–22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (7) Należy przypomnieć, że zgodnie ze stwierdzeniem zawartym w motywie 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, inne niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89.
- (8) Jeden producent eksportujący z Indii stwierdził, że sztaby ze stali nierdzewnej o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy mniejszej niż 80 mm, lecz znajdujące się poza zakresem tolerancji od H6 do H11 powinny zostać wykluczone z dochodzenia, ponieważ nie wchodzą w zakres produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 57.

- (9) Argument ten odrzucono, gdyż w zakresie produktu nie ma odniesień do tolerancji. Numer kontrolny produktu (PCN) w kwestionariuszu zawiera rubrykę dla tolerancji ograniczonych do zakresu H6 do H11, ale wartość tę podano jedynie w celach porównawczych i bez wiążących skutków dla produktu objętego dochodzeniem. Stwierdza się zatem, że nie należy wykluczać produktów spoza zakresu tolerancji H6 do H11.
- (10) Należy zauważyć, że w celu obliczenia tymczasowych marginesów subsydiowania i szkody uwzględniono produkty spoza zakresu tolerancji H6 do H11.

2.2. Produkt podobny

- (11) Wobec braku uwag na temat produktu podobnego niniejszym potwierdza się motyw 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

- (12) W motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych znajduje się odniesienie do następujących programów, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:
- program „Duty Entitlement Passbook”;
 - program „Advance Authorisation”;
 - program „Export Promotion Capital Goods”;
 - program „Export Oriented Units”;
 - program „Export Credit”.
- (13) Przemysł unijny wyraził wątpliwość, czy Komisja nie pominęła kilku programów subsydiowania, i w rezultacie uznał, że subsydia, które według ustaleń otrzymują producenci indyjscy, są zbyt nisko oszacowane.
- (14) W odpowiedzi należy zauważyć, że w skardze znalazła się duża liczba krajowych i lokalnych programów subsydiowania, które włączono do kwestionariusza skierowanego do producentów eksportujących w Indiach i objęto dochodzeniem Komisji. Jednakże jedynie w przypadku programów wymienionych powyżej w motywie 12 ustalono, że objęci dochodzeniem producenci eksportujący włączyli do próby otrzymywali subsydia.
- (15) Przemysł unijny argumentował również, że ustalenia Komisji są sprzeczne z ustaleniem Departamentu Handlu USA w niedawnym postępowaniu w sprawie środków

wyrównawczych dotyczącym wywozu stali z Indii, podczas którego ustalono istnienie znacznie wyższych subsydiów. Należy jednak zauważyć, że ustalenie to związane jest z innym produktem i innym okresem objętym dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten zostaje niniejszym odrzucony.

- (16) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się motywy 26–28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPB”)

- (17) Kilka stron argumentowało, że DEPB nie należy uznawać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, gdyż celem tego programu jest pokrycie należności celnych z tytułu przywozu. Jak wyjaśniono w motywie 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywistie wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki zaistniałych należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB. W związku z powyższym argumenty te zostają niniejszym odrzucone.
- (18) W przypadku sprzedaży licencji DEPB jedna ze stron argumentowała, że rzeczywista cena sprzedaży jest poniżej wartości licencji i w związku z tym korzyść jest mniejsza. W tym kontekście należy zauważyć, że korzyść w ramach tego programu obliczano na podstawie kwoty kredytu przyznanego w licencji niezależnie od tego, czy licencję wykorzystano do pokrycia należności celnych z tytułu przywozu, czy też ją rzeczywiście sprzedano. Uznaje się, że sprzedaż licencji poniżej wartości nominalnej jest decyzją czysto handlową, która nie zmienia kwoty korzyści uzyskanej w ramach tego programu. Argument ten zostaje zatem niniejszym odrzucony.

- (19) Jedna ze stron argumentowała następnie, że nawet jeśli DEPB uznano za stanowiącą podstawę środków wyrównawczych, korzyść uzyskana w ramach tego programu nie powinna być oparta na wartości wywozu, lecz raczej na rzeczywistym wykorzystaniu licencji DEPB. W tym względzie należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego, kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została wyliczona w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem. W tej kwestii stwierdzono, iż korzyści dla odbiorcy przyznaje się w czasie, w którym ma miejsce transakcja wywozowa w ramach powyższego programu. W tym momencie władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach programu DEPB w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już według własnego uznania decydować o przyznaniu subsydium lub odmowie jego przyznania. Z racji tego, że przedsiębiorstwo wie, iż otrzyma subsydium w ramach programu DEPB, znajduje się ono w korzystniejszej sytuacji, ponieważ może przełożyć subsydia na niższą ofertę cenową. Moment wywozu jest decydujący, jeśli chodzi o ustalenie przyznania korzyści, nie zaś późniejsze wykorzystanie, ponieważ eksporter, któremu już nadano takie uprawnienie, jest w korzystniejszej sytuacji finansowej. W konsekwencji, twierdzenie to zostaje niniejszym odrzucone.
- (20) Wobec braku innych uwag dotyczących tego programu, niniejszym potwierdza się motywy 29–41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- ### 3.3. Program „Advance Authorisation” („AA”)
- (21) Jedna ze stron argumentowała, że program AA należy uznać za system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji, ponieważ przywożone materiały są wykorzystywane do wytwarzania wywożonych towarów. Odpowiedzią na ten argument jest wyjaśnienie w motywie 54 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu cel zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu ani procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same standardowe normy nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”) dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jaka ilość komponentów została zużyta w produkcji przeznaczony do wywozu. Władze publiczne Indii nie przeprowadziły również dalszego badania opartego na rzeczywistych wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę dla środków wyrównawczych, a argument zostaje niniejszym odrzucony.
- (22) Jeżeli chodzi o obliczenie kwoty subsydium, niezgodnie z oświadczeniem jednej ze stron, przy ustalaniu kwoty korzyści stanowiącej podstawę środków wyrównawczych należało uwzględnić korzyść z tytułu programu AA powstałą inaczej niż w związku z produktem objętym postępowaniem. W ramach programu AA nie istnieje zobowiązanie ograniczające stosowanie korzyści do bezcłowego przywozu komponentów powiązanych z danym produktem. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może uzyskiwać całość korzyści powstałej w ramach programu AA.
- (23) Wobec braku innych uwag dotyczących tego programu, niniejszym potwierdza się motywy 42–58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- ### 3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCG”)
- (24) Wobec braku uwag na temat tego programu niniejszym potwierdza się motyw 59 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- ### 3.5. Program „Export Oriented Units” („EOU”)
- (25) Przed rozpatrzeniem uwag zgłoszonych przez przedsiębiorstwo włączone do próby i posiadające status jednostki zorientowanej na wywóz (EOU) należy przypomnieć, że najważniejszym zobowiązaniem EOU określonym w dokumencie „FT-policy 2004–2009” i „FT-policy 2009–2014” jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych. Wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte programem EOU.
- (26) W zamian jednostki zorientowane na wywóz są uprawnione do korzystania z pewnej liczby ulg wymienionych w motywie 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ulgi te są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i dlatego uważane są za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych na podstawie art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Cel wywozowy jednostki EOU określony w rozdziale 6.1 „FT-policy 2009–2014” stanowi warunek niezbędny dla uzyskania subsydiów.
- (27) Wszystkie zwolnienia, z których korzysta jednostka EOU, są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu. Program EOU nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji

lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on ścisłym zasadom określonym w załączniku I (lit. h) i i)), w załączniku II (definicja oraz zasady systemu ceł zwrotnych) oraz w załączniku III (definicja i zasady zastępczego cła zwrotnego) do rozporządzenia podstawowego.

- (28) Ponadto nie potwierdzono, że władze publiczne Indii posiadają system lub procedurę weryfikacyjną służącą potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości komponenty sprowadzone bez cła lub podatku od sprzedaży zostały zużyte do produkcji wywiezionego produktu (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Stosowany system weryfikacji ma na celu monitorowanie obowiązku osiągnięcia przychodów NFE, a nie wykorzystania przywozu do produkcji wywożonych towarów.
- (29) Zdaniem strony posiadającej status EOU, uznanie korzyści za wymagającą stosowania środków wyrównawczych podlega dwóm warunkom: (i) brak systemu weryfikacji; oraz (ii) istnienie nadmiernego umorzenia. W odpowiedzi na powyższe należy zauważyć, że władze publiczne Indii muszą wykazać, że wprowadziły odpowiedni system weryfikacji w celu określenia, które komponenty zostały zużyte w procesie produkcji i w jakiej ilości. Brak odpowiedniego systemu weryfikacji zostanie omówiony poniżej. Jeżeli chodzi o nadmierne umorzenie, ma ono znaczenie jedynie w przypadku, gdy zdecydowało o tym, iż program, w tym przypadku EOU, jest faktycznym systemem zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji spełniającym wymogi załączników I, II i III rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywie 27 powyżej, program EOU nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (30) Strona podkreśliła także podstawowy charakter programu EOU, który z zasady pozwala na bezcłowy przywóz surowców w celu wywozu gotowych towarów. Strona argumentowała, że program EOU można łączyć ze specjalną procedurą celną ulgi z tytułu uszlachetniania czynnego, a nie ze zwrotem ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji. Stwierdziła, że niezależnie od tego, czy wynik tych dwóch systemów jest teoretycznie ten sam (wywóz towarów, których składnikiem są surowce, za które nie pobrano cła przywozowego), istnieją między nimi znaczące różnice. Na poparcie tego stwierdzenia strona argumentowała, że w systemie zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji eksporter ma prawo ubiegać się o zwrot ceł za surowce będące składnikiem gotowych towarów. W systemie uszlachetniania czynnego eksporter jest zwolniony z całej należności celnej przywozowej, ale ma prawny obowiązek opłacenia cła za wszystkie gotowe towary sprzedawane na rynku krajowym. Strona argumentowała, że w tym ostatnim systemie nie może wystąpić nadmierne umorzenie.
- (31) W odpowiedzi na powyższe należy przede wszystkim zauważyć, że to, czy doszło do nadmiernego umorzenia, można stwierdzić jedynie w przypadkach, gdy istnieje

system weryfikacji mający na celu monitorowanie wykorzystania przywożonych towarów do wytwarzania wywożonych towarów. Jeżeli chodzi o stwierdzenie strony, że program EOU nie jest systemem zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, należy zauważyć, że przypisie 2 w załączniku I do rozporządzenia podstawowego jest jasno określone, że do celów rozporządzenia podstawowego „zwolnienie lub zwroty” obejmuje całkowite lub częściowe wyłączenie lub odroczenie opłat przywozowych. Należy wyjaśnić, że podstawowa koncepcja mająca zastosowanie do systemu zwrotu ceł lub systemu zwolnień jest taka sama, tj. należności celne przywozowe od przywozu surowców nie są płacone lub podlegają zwrotowi pod warunkiem że surowce te są wykorzystane do wytworzenia produktów, które następnie są wywożone. Ponadto należy wyjaśnić, że w celu ustalenia, czy program EOU należy uznać za faktyczny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, musi on spełniać wymogi załączników I, II i III do rozporządzenia podstawowego.

- (32) Strona stwierdziła następnie, że jednostka EOU podlega odpowiedniemu systemowi weryfikacji i dalszym działaniom weryfikacyjnym zarówno w odniesieniu do wywozu, jak i sprzedaży krajowej. Stwierdziła także, iż znaczenie mają nie tylko dokumenty „FT-policy” i Podręcznik procedur, który ustanawia przepisy i procedury w odniesieniu do EOU. Należy również zbadać, czy istnieją inne indyjskie przepisy ustawowe i wykonawcze ustanawiające rozsądny i skuteczny system weryfikacji. Na poparcie tego stwierdzenia strona argumentowała, że zgodnie z sekcją 6.10.1 Podręcznika procedur jest prawnie zobowiązana do utrzymywania odpowiedniej dokumentacji i składania opatrzonych cyfrowym podpisem kwartalnych i rocznych sprawozdań z postępów w obszarze przywozu, zakupów na rynku krajowym, wywozu i sprzedaży krajowej. Strona argumentowała następnie, że zgodnie z ogólną ustawą o podatku akcyzowym (Central Excise Act, 1944), dokonując sprzedaży krajowej, jest prawnie zobowiązana do wystawienia faktury podatkowej, na której np. wyraźnie wskazane są należne podatki. W ogólnej ustawie o podatku akcyzowym ustanowiono również miesięczne wymagania, zgodnie z którymi strona musi przedstawić władzom wszystkie szczegóły dotyczące swojej sprzedaży krajowej. Ponadto na podstawie ustawy o przedsiębiorstwach (Companies Act, 1956) i obowiązujących standardów rachunkowości strona jest prawnie zobowiązana do przedstawienia szczegółowych informacji dotyczących przywozu i zamówień krajowych, a także sprzedaży eksportowej i na rynku krajowym w poddanych audytowi sprawozdaniach finansowych.
- (33) W odpowiedzi na powyższe stwierdza się, że nie podlega dyskusji to, iż ustawa o przedsiębiorstwach może stanowić ogólne ramy dla standardów rachunkowości w Indiach. Jednakże badając, czy program EOU wymaga stosowania środków wyrównawczych, należy zwrócić uwagę na to, czy władze publiczne Indii dysponują systemem, dzięki któremu można potwierdzić, czy i w jakiej ilości do wytworzenia wywożonych towarów zużyto komponenty sprowadzone bez cła lub podatku.
- (34) Wymogi ogólnej ustawy o podatku akcyzowym mają zupełnie inny cel, tj. zapewnienie uiszczenia obowiązujących podatków w przypadku sprzedaży na rynku

- krajowym w Indiach. Ustawa ta nie ma na celu weryfikacji materiałów przywożonych bez cła ani kontroli związku między bezcłowymi komponentami a powstałymi wywożonymi produktami w celu zakwalifikowania do systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji.
- (35) Jeżeli chodzi o dalsze przeprowadzone działania weryfikacyjne, należy przypomnieć, jak wspomniano w motywie 69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że jednostka EOU nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z przeznaczeniem odpowiadającego jej produktu końcowego. Jednakże jedynie kontrole takich przesyłek dostarczyłyby władzom indyjskim wystarczającą ilość informacji o końcowym przeznaczeniu komponentów, co umożliwiłoby sprawdzenie, czy zwolnienia z cła/podatku od sprzedaży nie przewyższają wartości komponentów do produkcji przeznaczonej do wywozu.
- (36) W rezultacie, pomimo uważnego rozpatrzenia oświadczeń złożonych przez tę stronę, potwierdzono, że władze publiczne Indii nie posiadają żadnego skutecznego systemu ani procedury weryfikacyjnej służącej potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości komponenty sprowadzone na zasadach bezcłowych lub zwolnione z podatku od sprzedaży zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu (część II pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Ponadto władze publiczne Indii nie przeprowadziły dalszego badania opartego na faktycznie wykorzystanych komponentach, pomimo że czynność ta powinna być normalnie wymagana w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 załącznika II oraz część II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Ponadto władze publiczne Indii nie przedstawiły dowodu wykazującego, że nie dokonano żadnego nadmiernego umorzenia.
- (37) Strona argumentowała, że w celu obliczenia subsydlum Komisja powinna była uwzględnić cła zapłacone od sprzedaży krajowej gotowych produktów. Rozważając to twierdzenie, należy zauważyć, że mimo iż celem utworzenia jednostki EOU jest uzyskiwanie przychodów „NFE”, to jednostka taka ma możliwość sprzedawania części swojej produkcji na rynku krajowym. W ramach programu EOU towary będą traktowane jako towary przywożone, aczkolwiek należy za nie uiścić preferencyjną stawkę cła na poziomie 50 %. Jednostka EOU jako taka znajduje się w takiej samej sytuacji jak pozostałe przedsiębiorstwa działające na rynku krajowym, tj. musi płacić obowiązujące cła i podatki od zakupionych towarów. W tym kontekście należy zaznaczyć, że decyzja władz publicznych Indii dotycząca pobierania podatku od towarów wykorzystywanych na rynku krajowym nie oznacza, że zwolnienie jednostki EOU z należności celnych przywózowych i zwrot podatku od sprzedaży nie jest korzyścią w związku ze sprzedażą eksportową produktu objętego postępowaniem. Ponadto sprzedaż na rynku krajowym nie ma wpływu na bardziej ogólną ocenę adekwatności stosowanego systemu weryfikacji.
- (38) Strona argumentowała również, że Komisja stosuje niewłaściwy mianownik do obliczania kwoty subsydlum. Strona twierdziła, że właściwym mianownikiem jest całkowity obrót ze sprzedaży, a nie ze sprzedaży eksportowej. Zarzut ten musi zostać odrzucony. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik) obliczona w ramach tego programu została przydzielona do łącznej wartości obrotów z wywozu w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydlum jest uwarunkowane wynikami wywozu. To, że jednostka EOU może sprzedać część swojej produkcji na rynku krajowym, nie zmienia faktu, że program EOU ma wyraźny cel eksportowy.
- (39) Wreszcie strona argumentowała, że korzyść przyznana przedsiębiorstwu powinna być równa kosztom kredytu, z których zrezygnowały władze publiczne Indii, w okresie między przywozem surowców a wywozem z Indii końcowego produktu, jakim są sztaby ze stali nierdzewnej. Na poparcie tego twierdzenia strona odwołała się do niedawnego wstępnego ustalenia Departamentu Handlu USA w przeglądzie antysubsydlum dotyczącym nowego wysyłającego, w którym niezapłacone cła uznano za nieoprocentowaną pożyczkę przyznaną przedsiębiorstwu w momencie przywozu. W odpowiedzi na powyższe stwierdza się, że Komisja nie jest związana żadną metodą obliczeń stosowaną przez Departament Handlu USA, lecz przepisami rozporządzenia podstawowego. W omawianym tutaj przypadku stosowana metoda obliczeń jest objaśniona w motywach 75 i 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W każdym razie argument ten byłby uzasadniony jedynie w przypadku, gdyby cła były jedynie odroczone (przypis 3 w załączniku I do rozporządzenia podstawowego), a nie objęte zwolnieniem, jak w omawianym przypadku.
- (40) W świetle powyższego niniejszym potwierdza się motyw 60–77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- ### 3.6. Program „Export Credit” („EC”)
- (41) Jedna ze stron przyznała, że otrzymała preferencyjny kredyt w związku ze swoim wywozem, ale argumentowała, że stawka ta była znacznie wyższa niż obecne stawki kredytów w UE i w związku z tym nie należy uznawać jej za korzyść.
- (42) W odpowiedzi na powyższe należy zauważyć, że kwotę subsydlum obliczono na podstawie różnicy między odsetkami płaconymi od kredytu eksportowego a kwotą, która byłaby należna w związku ze zwykłymi kredytami handlowymi, z których korzysta w Indiach przedsiębiorstwo objęte postępowaniem. W tym przypadku do obliczenia kwoty subsydlum wykorzystano wskaźnik krajowy. Argument ten zostaje zatem niniejszym odrzucony.
- (43) Wobec braku innych uwag dotyczących tego programu niniejszym potwierdza się motyw 78–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- ### 3.7. Kwota subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych
- (44) Kwota subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, wynosi od 3,3 % do 4,3 %. Zważywszy, iż chodzi o taki sam poziom jak wskazano w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, motyw ten zostaje potwierdzony.

PROGRAM→	DEPB (*)	AA (*)	EOU (*)	EC (*)	Ogółem
PRZEDSIĘBIORSTWO					
Chandan Steel Ltd.	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Grupa Venus	2,6 % do 3,4 %	0 do 0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd.			4,3 %		4,3 %

(*) Subsidia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

(**) Średnia ważona dla grupy.

- (45) Metodyka służąca ustaleniu marginesu subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została wskazana w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących, obliczony na podstawie średniego ważonego marginesu subsydiowania ustalonego dla przedsiębiorstw współpracujących włączonych do próby wynosi 4,0 %. Dlatego też motyw 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.
- (46) Podstawa ustalenia ogólnokrajowego marginesu subsydiowania została określona w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec braku uwag w tym zakresie niniejszym potwierdza się motyw 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

- (47) Wobec braku uwag dotyczących przemysłu unijnego niniejszym potwierdza się motywy 90–93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. SZKODA

- (48) Wobec braku uwag dotyczących szkody niniejszym potwierdza się motywy 94–122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (49) Wobec braku uwag dotyczących związku przyczynowego niniejszym potwierdza się motywy 123–136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. INTERES UNII

- (50) Wobec braku uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 137–148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (51) Jedna ze stron twierdziła, że średnia marża zysku przed opodatkowaniem na poziomie 9,5 %, uzyskana na podstawie sytuacji w 2007 r. i zastosowana do obliczenia ceny niewyrządzającej szkody w celu ustalenia marginesu

szkody nie była reprezentatywna dla długoterminowej marży zysku przemysłu przed opodatkowaniem. Argumentowano, że rok, którego dotyczył zysk, był rokiem wyjątkowym, oraz że lata 2005–2006 byłyby bardziej reprezentatywne, ponieważ były to lata normalnej działalności, w których marża zysku wahała się od 4 do 6 %.

- (52) Zysk docelowy wykorzystany na etapie tymczasowym opierał się na średniej ważonej marży zysku wypracowanego przez producentów unijnych objętych próbą w 2007 r. Rok ten uznano za ostatni reprezentacyjny rok, w którym producenci unijni nie ucierpieli na skutek subsydiowania wyrządzającego szkodę. Uwaga zostaje zatem odrzucona i niniejszym potwierdza się marżę zysku wykorzystaną na etapie tymczasowym.

- (53) Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę niniejszym potwierdza się motywy 149–153 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8.2. Wniosek dotyczący poziomu usuwającego szkodę

- (54) Niniejszym potwierdza się metodykę zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

8.3. Poziom ceł

- (55) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę spowodowaną przez przywóz subsydiowany, bez przekroczenia ustalonego marginesu subsydiowania.
- (56) W związku z powyższym stawki cła wyrównawczego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów usuwających szkodę i marginesów subsydiowania. Stawki proponowanego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines szkody	Stawka cła wyrównawczego
Chandan Steel Ltd.	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Grupa Venus	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	4,3 %	51,5 %	4,3 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (57) Indywidualne stawki cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego

cla stosowanego względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i wytworzonych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (58) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnych stawek cla wyrównawczego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i sprzedażą eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cla.

8.4. Ostateczne pobranie ceł tymczasowych

- (59) W świetle rozmiaru ustalonych marginesów subsydiowania oraz poziomu szkody poniesionej przez przemysł unijny, uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w postaci tymczasowego cla wyrównawczego, nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne clo wyrównawcze na przywóz sztab i prętów ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, innych niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, obecnie objętych kodami

CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89 i pochodzących z Indii.

2. Stawka ostatecznego cla wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chandan Steel Ltd., Bombaj	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj; Precision Metals, Bombaj; Hindustan Inox Ltd., Bombaj; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane	4,3	B004
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	4,0	B005
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,3	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1261/2010 w postaci tymczasowego cla wyrównawczego na przywóz sztab i prętów ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, innych niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, obecnie objętych kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89 i pochodzących z Indii, zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

ZAŁĄCZNIK

**INDYJSCY WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ
DODATKOWY KOD TARIC B005**

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto
Ambica Steel Ltd.	Nowe Delhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Navi-Bombaj
Chase Bright Steel Ltd.	Navi-Bombaj
D.H. Exports Pvt. Ltd.	Bombaj
Facor Steels Ltd.	Nagpur
Global smelters Ltd.	Kanpur
Indian Steel Works Ltd.	Navi-Bombaj
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj
Laxcon Steels Ltd.	Ahmadabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd.	Bombaj
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Bombaj
Panchmahal Steel Ltd.	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd.	Ahmadabad
Rimjhim Ispat Ltd.	Kanpur
Sindia Steels Ltd.	Bombaj
SKM Steels Ltd.	Bombaj
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd.	Thane
Shah Alloys Ltd.	Gandhinagar